

børn uden for ægteskab (betænkning nr. 126/1955, side 37). Endvidere har problemet for få år siden været rejst i Folketingets spørgetid (Folketingstidende 1964-65, sp. 523-28).

Der er ikke holdepunkter for at antage, at der i praksis er noget behov for i almindelighed at give faderen til et barn uden for ægteskab ret til personligt samkvem med barnet i det omfang, hvori myndighedslovens § 27 giver samkvemsret til den af forældrene, der ikke har forældremyndigheden over ægtebørn. Det må endvidere befrygtes, at en sådan samkvemsret navnlig i forbindelse med forhandlinger om underholdsbidrag kunne give anledning til misbrug, som det ville være vanskeligt at imødegå.

Det må imidlertid erkendes, at den gældende ordning undertiden fører til resultater, der må føles mindre rimelige. Dette er navnlig tilfældet, hvor forældrene i en længere periode har levet sammen i et ægteskabslignende forhold, eller undtagelsesvis hvor der på anden måde har været nær eller hyppig kontakt mellem faderen og barnet.

Under forberedelsen af de fremsatte lovforslag har justitsministeriet indhentet udtalelser om spørgsmålet fra socialministeriet, overpræsidenten og en række amtmænd samt Foreningen af amtsjurister.

På denne baggrund har man anset det for rigtigt at stille forslag om gennemførelse af en ordning, hvorefter overøvrigheden kan tillægge faderen til et barn uden for ægteskab samkvemsret med barnet, såfremt særlige omstændigheder, herunder navnlig den forbindelse, som hidtil har bestået mellem faderen og barnet, taler derfor. Det er i den foreslåede

formulering af bestemmelsen fremhævet, at der kun kan tillægges faderen samkvemsret, hvis dette skønnes foreneligt med barnets tarv.

Til nr. 3 (§ 32).

Til stk. 1-2. Bestemmelserne svarer til de gældende regler i myndighedslovens § 32.

Det bemærkes, at spørgsmålet om ændring af afgørelser eller aftaler om forældremyndighed, der er truffet i forbindelse med separation eller skilsmisse, jfr. §§ 50-51 i forslaget til lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, se ovenfor under nr. 1 til § 24, stk. 2, afgøres efter reglen i § 52 i ægteskabslovforslaget. Denne regel skal ifølge forslaget § 67 også anvendes på aftaler og afgørelser, der er truffet før lovens ikrafttræden.

Til stk. 3. Der henvises til bemærkningerne ovenfor under nr. 1 til § 24, stk. 3.

Til § 2.

Tidspunktet for lovens ikrafttræden svarer til det ikrafttrædelsestidspunkt, der er foreslået i § 63 i forslaget til lov om ægteskabs indgåelse eller opløsning.

Til § 3.

Myndighedsloven gælder for Færøerne og ændringerne vil kunne sættes i kraft på Færøerne ved kgl. anordning efter forhandling med det færøske hjemmestyre.

Myndighedsloven er sat i kraft i Vestgrønland ved kgl. anordning nr. 63 af 6. marts 1959.